

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat explora el repertori romàntic europeu

La formació que dirigeix Josep Ferré inicia una intensa temporada; el proper mes de desembre interpretarà "El Pessebre", de Pau Casals, i el tradicional Festival de Valsos i danses.

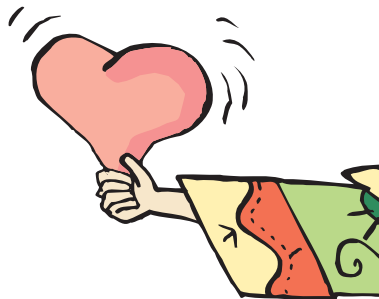
Hi ha tantes melodies i peces musicals que ens acompanyen en tants moments de la vida quotidiana que ens són ben familiars i tanmateix desconexem qui les ha compost! Al concert d'avui, prop de vuit-centes persones han pogut gaudir d'algunes d'aquestes melodies "que sonen", interpretades per l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. És especialment popular la marxa "Número 1" d'Edward Elgar (1857-1934), que és gairebé un himne d'Anglaterra, i el concert per a piano i orquestra d'Edvard Grieg (1843-1907).

El concert de Grieg -l'únic que el compositor noruec té per a piano i orquestra, molt apreciat pels seus contemporanis- ha estat interpretat per Maria Lluïsa Cantos, pianista que ja coneix aquest mateix espai ja que hi va tocar fa uns mesos convidada per l'Aula d'Extensió Universitària per a la Gent Gran de Sant Cugat. Aquest concert és la primera gran obra de Grieg, batejat per alguns com el "Chopin del Nord". El va escriure la tardor del 1868, quan tenia 25 anys. Avui dia forma part del repertori pianístic internacional. Cada any, s'escolta en diverses de les grans sales de concerts del món.

El concert de Grieg ha estat un bon primer plat d'aquesta nit, després d'uns entrants d'estil també romàntic, que Felix Mendelssohn (1809-1847) va compondre quan va fer un viatge per les illes escoceses Les Hèbrides. Tota la peça evoca la natura de l'illa, des de la primera frase, el soroll del mar, del qual Mendelssohn va sentir-se fascinat i va convertir en música.

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida per Josep Ferré, ha ofert com a segon plat una partitura

que explora les enormes possibilitats sonores de la cinquantena de músics que la formen

(El "Mandari" miraculós (selecció), de Béla Bartók (1881-1945)); es tracta d'una obra que en el seu dia va ser proscriu per l'Església, ja que considerava que incitava activitats obscenes i immorals. I per postres, un retorn al romanticisme -tardà-, amb l'esmentada marxa número 1 del britànic Edward Elgar. Aquesta marxa triomfalista es va interpretar l'any 1907 amb motiu de la coronació d'Eduard VII. Avui és un autèntic símbol per al poble anglès i una de les melodies més universals d'un compositor clàssic.

Maria Lluïsa Cantos

La pianista que ha interpretat el concert de piano i orquestra de Grieg, Maria Lluïsa Cantos, és nascuda a Barcelona però resideix a Suïssa des de fa anys. Té un vast repertori que va des del piano romàntic -Brahms, Schumann... fins als impressionistes. Té nombroses obres en repertori de compositors espanyols (l'obra integral de Falla, Granados, Mompou i Nin-Culmell). De fet, la divulgació de la música espanyola és un dels objectius de Maria Lluïsa Cantos, fundadora

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida per Josep Ferré, aquesta nit, al Teatre-Auditori de Sant Cugat.

dels "Cursos Internacionales de Interpretación de Música Española" que tenen lloc des del 1979 a la ciutat de Baden, i de la "Fundación Música Española en Suïssa" per a la promoció i divulgació de la música espanyola en aquell país.

El 1999 va ser la solista encarregada d'interpretar el Klavierkonzert del compositor Francisco Martín-Jaime (Premi Internacional de Composició Reina Sofia) en estrena mundial, amb la Orquestra Sinfónica de Radiotelevisión Española. Des d'aleshores col·labora estretament amb aquest compositor. Ha estrenat les seves obres per a piano sol «Homenajes a Joaquín Turina» a París i «Homenaje a Joaquín Rodrigo» a Viena, i a la Fundación

Botín de Santander. Entre els seus recitals destaquen els celebrats al Centro Schönberg de Viena, amb un programa titulat «Schönberg i Barcelona», on va presentar compositors vinculats musicalment a l'escola vienesa i a l'escola catalana; i al Festival Internacional de Toulouse «Piano Jacobins», als quals van seguir concerts com a solista amb diferents orquestres, tot interpretant Rakhmaninov i Katchaturian, entre d'altres.

Recentment, amb motiu de la celebració dels 25 anys d'activitats de la "Fundación Música Española en Suïssa", ha actuat com a solista amb els «Hungarian Virtuosi», tot realitzant una gira per Suïssa, Eslovènia i Hongria, que va finalitzar a la prestigiosa Academia F. Liszt de Budapest.

La pianista catalana resident a Suïssa Maria Lluïsa Cantos, interpretant el concert per a piano i orquestra de la marxa número 1 d'Edvard Grieg aquesta nit, al Teatre-Auditori de Sant Cugat.

Una intensa tardormusical

El concert d'avui és el primer de la temporada 2005-2006 de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, i inicia una tardormusical especialment intensa. A mitjan desembre, l'Orquestra oferirà "El Pessebre", de Pau Casals, amb 240 cantaires (Cor Aulos, Coral La Ginesta del Vallès, Coral Xalesta, Orfeó de Sants, Coral Sant Cugat 1975 CMSC i Coral de la Unió Santcugatena). "El Pessebre" és un cant a la pau basat en un poema de Joan Alavedra.

Després d'estrenar-se al Teatre-Auditori de Sant Cugat, farà gira per diferents escenaris de Catalunya, entre els quals El Vendrell, poble on va néixer el músic l'any 1876 i on té la seu la Fundació Pau Casals, que també és al capdavant de la producció de l'espectacle. I a finals d'any, el tradicional concert de valsos i danses -en el qual no hi faltaran dosis d'humor- al Teatre-Auditori (27 i 28 de desembre), a més d'altres escenaris de Catalunya.

Els músics

Els músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat que han interpretat el concert d'avui són: Anna Calvo Turull, Eva Panyella Callao, Itziar Aguirre Rodríguez, Antònia Escalas Bernat, Marta Escoc i Balaguer, Sergi Mauro Menchen, Jean-Claude Berçot, Borja Mascaró Vidal, Alejandro Violant i Holz, Ferran Granja Colom, Ofelia Roca Bonnin, Lutz Mittermüller, Beatriz Lizarte Martín, Yayoi Kagoshima, Núria Balcells Santolaria, Maria Ugarte Lopez-Herce, Meritxell Nicolau Teixidó, Alba Rodon Gomez, Judith Ortega Larriba, Núria Sogas Vallicrosa, Joan Bosch Daniel, Elisabeth Franch Moncunill, Rebeca Jane Macauley, Albert Flores Freixanet, Núria Rodríguez Maymó, Pere Esplugas Mata, Anna Fabregat López, Sara Guri Casallachs, Jordi Garcia Navarro, Nerea de Miguel Ramos, Núria Puigbó Vidal, Antonia Parapar Acosta, David Franch Lligoña, Carles Rambla Tió, Pere Charles Pradas, Artur Regada Matas, Núria Tauler López, Mayte Santos Pérez, Paula Sirvent Raga, Francesc Castillo Martínez, Pep Bonachera Fernández, Josep Mira i Olcina, Toni Rocosa Girbau, Alex Salgueiro Garcia, Laia Magri i Pont, Sebastià Rio Serracarabasa, Juan Miguel Marzá, Judit Rovira i Gols, Marina Romo Vivancos, Matthew Simon, Josep Juan i Pomes, Momo Ko Furukawa, Oscar Bas i Forner, Enric Mestre Gras, Oriol Ferré i Puntos, Juan Rodríguez Poveda, Mario Markovich, Quim Solé Escobar, Francisco Javier Navarro Perdiguero, Ignasi Corella Solé i Jordi Arquimbau Ibañez.

Director: Josep Ferré.

Administració: Roser Adeva, Núria Serraïma i Isabel Sorando.

Regidor: Joan Berlanga. ■

Les Hèbrides. Obertura en si menor. Felix Mendelssohn

La música de l'alemany Felix Mendelssohn (1809-1847) es distingeix per la seva claredat expositiva i la seva elegància, derivada d'un sentit de la mesura clàssica que ha dut a considerar-lo com l'últim compositor clàssic, tot i que la seva sensibilitat és plenament romàntica. L'art, la natura i la història van inspirar moltes de les seves obres orquestrals, com aquesta magnífica obertura, escrita quan comptava 21 anys d'edat arran d'un viatge que va fer pel nord d'Escòcia. Es tracta d'un breu poema simfònic que evoca les impressions que li va causar la visió de la Gruta del Fingal, una cova basàltica que les aigües envaeixen quan puja la marea. En aquest "quadre marí", a estones precedent de la música impressionista, els elements imaginats i els reals es barregen sense pretensió estrictament descriptiva.

Concert per a piano i orquestra en la menor. Edvard Grieg

Edvard Grieg (1843-1907) és no solament el representant més destacat del nacionalisme musical a Noruega sinó també el compositor més gran en la història del país nòrdic. Estilísticament, la seva música s'entronca en la gran tradició romàntica alemanya, però, igual que van fer als seus respectius països els altres compositors nacionalistes, el seu llenguatge musical recull i integra les tradicions folclòriques locals i troba la font d'inspiració en l'esperit de la seva gent i els ambients i paisatges de la terra natal.

El gran sentit melòdic i la frescor de les composicions de Grieg, juntament amb la

Quatre obres mestres, quatre móns

universalitat de les emocions que s'hi expressen, van fer que l'interès per la seva música transcendís els països nòrdics i que aconseguís arreu una gran popularitat, tot i que després de la seva mort va patir períodes de relatiu oblit. Malgrat això, algunes de les seves obres es van situar de manera permanent a les sales de concert, com les dues suites de Peer Gynt i aquest concert.

Encara que té un clar precedent en el Concert per a piano de Schumann, l'obra, una de les primeres que Grieg va compondre, desperta vives associacions amb Noruega i destaca per un vigor, lirisme i virtuosisme que capten permanentment l'atenció de l'oient.

El mandarí miraculós. Béla Bartók

La revaloració de la música popular també va tenir un paper important en la labor creativa de l'hongarès Béla Bartók (1881-1945). Les investigacions del músic en el folclore i la música religiosa tradicional de diversos territoris de l'antic imperi hongarès el van dur a descobrir mètodes rítmics i harmònics que va integrar en el seu llenguatge expressiu, un llenguatge que va donar a les seves obres una gran originalitat i el van situar com una de les figures musicals dominants del segle XX.

L'origen de la suite d'El mandarí miraculós és un ballet estrenat a l'Òpera de Colònia el 1926. El tema va ser

motiu d'un gran escàndol i el ballet no es tornaria a posar en escena fins al 1946, a Budapest, però la suite va aconseguir una gran acollida des de la seva estrena a la mateixa ciutat.

Es tracta d'una "pantomima grotesca" de resonàncies expressionistes, materialitzada en una partitura densa i brillant. L'argument, de forta càrrega simbòlica -el decadent món modern com a destructor dels sentiments i les emocions- situa l'acció en una casa sòrdida, on uns malfactors se serveixen d'una prostituta per atraure vianants als quals roben i assassinen. El tercer que s'hi presenta és un mandarí ric amb qui no poden acabar de cap manera, mentre continua mirant amorosament la noia. Finalment, la prostituta, commoguda, es lliura al desig del mandarí i aquest mor.

Pompa i circumstàncies. Marxa n.º 1. Edward Elgar

Edward Elgar (1857-1934), violinista, ensenyant i director d'orquestra, va tardar a imposar-se com a compositor, però quan ho va aconseguir -amb les variacions Enigma- el seu èxit va ser fulgurant. Juntament amb aquesta obra, una de les més conegudes i interpretades d'Elgar, és la primera de les marxes

militars que integren la sèrie de cinc anomenada Pompa i circumstàncies. Com les seves companyes, la primera marxa situa un passatge melòdic, d'un lirisme fluid i d'ampli gest, entre dos períodes de gran solemnitat, brillantor instrumental i impacte rítmic. Aquesta melodia es va convertir en una mena de segon himne nacional a Anglaterra i ràpidament es va fer famosa en tot el món. Stanley Kubrick va integrar la marxa -amb connotacions evidentment iròniques- en la banda musical de la seva pel·lícula *La naranja mecànica*.

Jordi Casanovas

Matthew Simon

Trompetista de l'Orquestra "La bona salut de l'Orquestra hauria de ser un objectiu no només del director sinó compartit"

Matthew Simon (Long Beach, Califòrnia) fa trenta anys que viu a Catalunya. És trompetista de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat.

-Què el va portar a Catalunya?

-Vaig venir per un programa d'intercanvi d'estudiants universitaris. Aleshores encara no sabia que volia ser músic... Vaig venir-hi per nou mesos i encara hi sóc.

-Quan va aterrar per primer cop al nostre país?

-A l'octubre del 1975.

-A les acaballes del franquisme, doncs.

-Sí, el mes següent moria Franco. Jo era molt jove, no tenia per què la gent sortia al carrer amb tanta animació...

-Des de quan toca la trompeta?

-Des dels set anys, i als deu o onze ja formava part de l'orquestra de l'escola, a Califòrnia.

-Per què va escollir aquest instrument?

-Per "fardar" davant dels meus col·legues. Vaig anar a parlar amb un noi més gran que tocava la trompeta. Em va dir com es feia, i em vaig passar la resta del dia fent sorolls amb els llavis fins que la professora em va enviar a casa perquè molestava!

-A més de la Simfònica Sant Cugat, en quines altres formacions ha tocat?

-Vaig ser membre durant dotze anys de l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. He tocat com a solista a l'OBC, l'Orquestra d'Euskadi, la de Tenerife, l'Orquestra de Cambra d'Andorra...

-Quin és el principal repertori en què la trompeta té un paper determinant dins la música simfònica?

-La composta des del 1800 ençà. Abans, la trompeta era un instrument molt més rudimentari, i no es podia modular d'una tonalitat a una altra amb facilitat. Amb Mozart, per exemple, ajudem els tímpani. Hi ha una excepció, que és Bach, que sí que escrivia composicions difícils perquè tenia un trompetista molt bo, que tenia una trompeta sense pistons.

-La trompeta apareix en els moments de clímax del concert...

-No sempre, també pot ser molt dolça i expressiva. Com que gairebé tot el que toquem arriba molt clarament a l'oïda, sigui fort o flux, és com si cada trompetista fos solista.

-Vostè ha combinat sempre el clàssic amb el jazz?

-Sí.

-En quines formacions de jazz acostuma a tocar?

-Ara mateix no tinc un grup estable... He tocat amb músics com Carles Benavent, Joan Albert Amargós, Chano Domínguez, a més d'acompanyar artistes com Ana Belén, Miguel Ríos, Serrat, Martirio, Lluís Llach i un centenar més... Un dels primers grups als quals vaig tocar va ser "Música urbana", fèiem música laietana, jazz-rock simfònic... Ara també sóc professor de trompeta i improvisació de jazz a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya).

-Al seu parer, quin és l'actual estat de salut de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat?

-Jo crec que és molt bo. Que Sant Cugat tingui una orquestra pròpia està molt bé. És necessari per apropar la música al poble. La seva existència és deguda a la perseverança d'en Josep Ferré. Ara bé, penso que la bona salut de l'Orquestra hauria de ser un objectiu compartit, no només del director titular sinó també de l'administració pública.

Propers concerts de l'Orquestra

- **6 de novembre:** *Cobla i Orquestra. Dues formacions, un escenari.* Orquestra Simfònica Sant Cugat i Cobla Jovenívola. Teatre-Auditori de Sant Cugat.
- **26 de novembre.** *Festival de valsos i danses.* Malgrat de Mar.
- **11 de desembre.** *Festival de valsos i danses.* Castellbisbal.
- **16 de desembre:** *El Pessebre,* de Pau Casals. Orquestra Simfònica Sant Cugat, Cor Aulos, Coral La Ginesta del Vallès, Coral Xalesta, Orfeó de Sants, Coral Sant Cugat 1975 CMSC, Coral de la Unió Santcugatena. Teatre-Auditori de Sant Cugat.
- **17 de desembre.** *Festival de valsos i danses.* Begues.
- **23 de desembre.** *Festival de valsos i danses.* Palau de Congressos de Barcelona.
- **26 de desembre.** *Festival de valsos i danses.* Calaf.
- **27 de desembre:** *Festival de valsos i danses.* Amb la col·laboració del Grup de Dansa Laura Esteve. Teatre-Auditori de Sant Cugat.

- **28 de desembre:** *Festival de valsos i danses.* Amb la col·laboració del Grup de Dansa Laura Esteve. Teatre-Auditori de Sant Cugat.
- **29 de desembre.** *El Pessebre,* de Pau Casals. El Vendrell.
- **30 de desembre.** *El Pessebre,* de Pau Casals. Badia del Vallès.

Programació del Teatre-Auditori

- **6 de novembre:** *Cobla i Orquestra. Dues formacions, un escenari.* Orquestra Simfònica Sant Cugat i Cobla Jovenívola. Teatre-Auditori de Sant Cugat.
- **11 de novembre:** Òpera *Cavalleria Rusticana*, de Pietro Mascagni, i *I Pagliacci*, de Ruggero Leoncavallo. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica del Vallès.
- **18 de novembre:** Raimon, poemes i cançons.
- **19 de novembre:** VIII Nit de poesia.
- **25 de novembre:** *Celebració (Festen)*, de Thomas Vinterberg i Mogens Rukov (Teatre).
- **2 de desembre:** *V.O.S.* (versió original subtítulada), de Carol López (Teatre).

SOCIS PROTECTORS:

Amat Finques
AUX VYD
Campany Dona Home
Carnisseries Tubau
Carré Mobles

Cebado de Carmen Martínez
Ferreteria el Pont
Gaes
Gràfiques Celler

Milar Tobella
Ofinova
Sprint Idiomes
TMA

Número 11.
Dipòsit legal: B-50580-2003.

Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra.
Presidenta: Flora Puntos i Cabero
Carrer dels Marges, 25, local.
08190 SANT CUGAT DEL VALLÈS.

Tel. 935893194/935893193•Fax. 93 589 32 54
music@simfonica.net
www.simfonica.net
Direcció: Daniel Romani.
Disseny: Isabel Núñez.

Fotografia: Mané Espinosa.
Il·lustració: Marta Balaguer.
Impressió: Gestetner.